

Opettajat valokeilassa: Markus Linnanen

Haastattelimme koulun pitkäaikaista äidinkielenopettajaa Markus Linnasta, joka kertoo lukemisen merkityksestä ja omasta taustastaan. Hän kertoo muun muassa tiestään opettajaksi, matkustelusta ja siitä, miten lukio sujui.

▪ Minkä ikäinen olet?

"Vuonna 66 syntynyt, että se tekee 52 nyt ja täytän kesällä 53"

▪ Minkälainen perhe?

Tänään aloin miettimään sitä ikääntymistä ja olen miettinyt sitä ikääntymistä viimeiset 20 vuotta. Minun tyttö täyttää 30, hän on hissän maikka Lahdessa. Poika on 93 syntynyt, pitää oikein laskea lastensa ikiä. Mitäs se nyt täyttäisi? 26. Hän on nörtti valitettavasti, ne geenit ei taas ole tullut minulta, jotain tietotekniikkaa.

▪ Onko lemmikkejä?

Ei ole, minulla oli pienenä kolme marsua. Se on minun lemmikki historiani ja olen seurustellut useamman naisen kanssa, joilla on ollut koiria. No tällä hetkellä en seurustele ja ei ole koiriakaan.

▪ Miten päädyit opettajaksi?

Otan vähän pidemmän polun, lukiossa innostuin ykkösellä äidinkielestä. Mulla oli aika villi yläaste nuoruus, niin kävin sen jälkeen 10 luokan ja sitten mikä oli hemmetin hyvä jälkikatsaus, että ehdin vähän rauhoittua. Tapasin lukiossa Mantereen Kimmon, joka oli tällainen karismaattinen tyyppi ja josta tuli runoilija, mutta hän oli innostunut kirjoittamaan ihan

sikana. Ja jotenkin tunnistin, et on sellaisia tyyppejä, jotka tavallaan innostavat ihmisiä ympärillään ja tajusin et toivois olla minun juttuni ja senkaa hurahdettiin lukemaan. Pääsin abivuoden jälkeen Lahden Etelä-Suomen Sanomiin kesätoimittajaksi ja siinä vaiheessa luulin et musta tulisi toimittaja. Kesätoimittajan hommassa huomasin, että minua kiinnostaa enemmän se teksti. Siellä oli yksi Laura kesätoimittajana, joka sano olleensa suomenkielenpääsykokeessa ja sitten minulle tuli sellainen hetkinen et, jos minua kiinnostaa enemmän kieli ja kirjallisuus niin kuin tekstit tekstinä ja kun tämä asia tuli esille oli myöhästä pyrkiä tänä vuonna mihinkään ja niin ajattelin vuoden päästä pyrkiä ja pari vuotta ehti mennä kirjoituksista ja sitten hain opiskelemaan ja pääsin useampaakin paikkaan mutta Helsinkiin menin.

▪ Matkusteletko paljon? Onko lempimaata?

Englanti on se juttu. Saman tien teki mieli sanoa, etten hirveästi matkustele, mutta viimeisen viiden vuoden aikana se on vähän herännyt. Olen aina jotenkin fanittanut englantilaista kulttuuria ja musakulttuuria, ja olen miettinyt, kun kaikki muut menee sinne ja tänne, kaikkiin eksoottisiin paikkoihin, niin miksi en voisi antaa itselleni lupaa mennä aina Lontooseen. Olin myös kerran teidän ikäisenä kesätöissä Lontoossa. Mutta en minä hirveästi matkustele ja nykyään menee rahaa noihin kitarahommiin, niin ei paljon rahaa ole matkusteluun.

▪ Mitä sait YO-arvosanoiksi?

Päästötodistuksen keskiarvo oli 8. Kirjotin neljä ainetta ja kaikista sain L:n, ne oli silloisia L:iä tietysti. Meni tosi yläkanttiin tietenkkin. Ruotsinkielessäkin menin kielisaliin opiskelemaan ja opiskelin alusta asti kaikki asiat. Minä ymmärsin, että se oli kielipeliä ja että piti nähdä se vähän niin kuin pelinä.

- Kerro musikaalisesta taustastasi.

Beatles oli tosi lähellä nuoruudessa ja suomirokin kultakaudessakin olin mukana. Levyjäkin tuli osteltua. Musiikkia kuuntelin paljon ja kitara on ainoa soitin jota soitan. Aikoinaan oli harvinaista, että olisi käynyt kitaratunneilla.

- Paras muistosi?

Tähän vois sanoa lapset tai jotain semmoista, mutta varmaan hassuin muisto oli, kun kaikki varmaan kävelee unissaan, niin asuttiin kerrostalossa ja havahduin hereille oven ulkopuolelta. Pimpotin ovikelloa, eikä äiti kuullut. Hänellä oli silloin jo aika huono kuulo. Sitten tuli semmoinen fiilis, että "jes", nyt voin tehdä sen minkä olen aina halunnut tehdä. Kiipesin kahdeksan kerrosta parvekkeita pitkin omaan kotiin. Olin ihan tiloissani ja menin koputtamaan äitiä olkapäälle, eikä hän sitten saanut unta loppuyönä. Ajattelin sen itse vaan urheiluna ja se oli tosi siistiä silloin.

- Terveisiä opiskelijoille?

Lueskelemisen pitäisi olla se elämäntapa, se mahdollistaa niin paljon asioita. Lukeminen, kirjottaminen ja kaikki helpottuu. Teksteistä tulee kiinnostavia ja omaäänisiä. Kannattaa lukea paljon erilaisia tekstejä, lueskella niitä.

Opettajat valokeilassa: **Susanne Heinonen**

Haastattelimme koulumme uutta englanninopettajaa Susanne Heinosesta. Juttutuokiomme aikana hän kertoi muun muassa, mikä on hänen inhokkivärinsä, oliko kielten opiskelu hänelle

vaikeaa sekä missä asusteessa häntä ei ikinä tulla näkemään.

1. Miksi ryhdyit opettajaksi?

- Se on hirveän pitkä polku, ja olen tehnyt paljon muutakin. Työskentelin pitkään ulkomailta. Tietyissä vaiheissa, kun tulin takaisin Suomeen, en enää halunnut työskennellä hotellialalla, jolla olin aikaisemmin. Sitten päätin, että voisin ryhtyä vaikka englanninopettajaksi. Minulla ei siis ollut alun perin lukiossa minkäänlaista suunnitelmaa. En silloin todellakaan halunnut mennä minnekään yliopistoon vaan olin pitkälle yli kolmekymppinen, kun lopulta päädyin sinne.

2. Jouduitko tekemään töitä kielten eteen? Saitko hyviä numeroita kielistä?

- En saanut hyviä numeroita, ja tosiaan jouduin tekemään töitä. Ehkä syynä oli se, ettei minua silloin kiinnostanut oikein mikään. Lukioaikani oli varsin biletuspainotteista, ja numerotkin olivat sen mukaisia. Tulokset ovat aika suorassa suhteessa siihen, miten opiskeli. Totta kai pitää muistaa myös se, että silloin maailma oli ihan toisenlainen – lukioajoistani on jo lähes 30 vuotta. Ihminen on ihan erilainen sellaisen ajan kuluttua. Jos vertaan itseäni nyt aikuisena, lähes 50-vuotiaana, siihen edesvastuuttomaan lukiolaiseen, niin en pysty sanomaan, että olisin edes sama ihminen. Jouduinkin tekemään kovasti töitä sitten myöhemmin kielten eteen. En todellakaan ole mikään L:n ylioppilas. Ajattelen, että tämä on myös tietyllä tavalla etu, koska ymmärrän niitä, joilla on vaikeuksia. En ole heti sanomassa, että miksi et nyt ymmärrä tätä. Minullakin kesti oppia ja ymmärrän, että joidenkin asioiden eteen täytyy tehdä töitä.

3. Mikä on opettajan ammatissa parasta?

- Parasta on nähdä opiskelijoiden kehittyminen. On mahtavaa, että joku oivaltaa jotain. Se on hienoa ja myös palkitsevaa.

4. Onko sinulla sanontaa, johon uskot?

- Minusta kaikki asiat pitää tehdä aina täysillä, sata lasissa. Tekee sitten mitä vain, olkoon se vessanpöntön siivoaminen tai jonkin uuden asian opettelu, niin pitää antaa kaikkensa. Siihen uskon. Kun antaa kaikkensa, se palkitsee.

5. Mikä on mielenkiintoisin kieli, jonka haluaisit osata?

- Opiskelen tällä hetkellä venäjää, vaikken tosin kovinkaan suurella menestyksellä. Ykköskurssinkin kävin Vantaan aikuisopistolla kolme kertaa! Mutta venäjää tahtoisin oppia. Se on kiinnostava kieli, vaikeudestaan huolimatta.

6. Miten kuvailisit tyyliäsi?

- Miten kuvailisin tyyliäni... No, pukeudun varmaan ikäisekseni ihan liian nuorekkaasti. Tyylini ei ainakaan ole rento, mutta värikäs se voisi olla. En tykkäisi pukeutua kauttaaltaan tummiin sävyihin; vaaleita sävyjä saa olla paljon. Voin vannoa, että minua ei tulla koskaan näkemään sellaisissa terveyskengissä (clogs)!

7. Terveisiä opiskelijoille?

- Opiskelkaa lukiossa kieliä! Jos itsekin olisin aloittanut venäjän joskus lukio- tai yläasteaikoina, niin varmaan se sujuisi paljon paremmin. Minun aikamani oli tapana, että otettiin saksaa ja ranskaa. Itsekin otin ja osaan niitä kohtalaisen hyvin. Nuoruus on se ikä, jolloin kieliä kannattaa opiskella, ja kurssit vaikkapa täällä koulussa ovat ilmaisia, joten niitä

kannattaa hyödyntää. Oppiminen on niin paljon vaikeampaa ja hitaampaa viisikymppisenä, ja kieliä tarvitsee. Lähtökohtainen oletus on, että jokainen osaa englantia ja sitä sitten osataan, miten osataan, ja jos ei osaa mitään muuta kieltä, niin kyllä sitä aika heikoilla on. Kannustan kyllä kaikkia kielten opiskeluun!

Lempiväri?

- Riippuu asiasta. Väri, josta en pidä, on liila.

Onko sisaruksia?

- On, veli.

Onko lemmikkejä?

- Ei ole tällä hetkellä, mutta on ollut kaneja.

Kuinka vanha olet?

- Aivan liian vanha... 47.